

Száz év nyomja a vállát...

Fotó: Schmidt Andrea

■ A hosszú élet titkát *Matuska Józsefné Begyik Margit* néni bizonyosan ismeri, hiszen a szegedi Egyesített Szociális Intézmények Kálvária sugárúti Idősek Otthonában tegnap töltötte be századik életévét.

Nem nehéz kiszámolni a születési dátumot (1893. április 21.) – végigélni már nehezebb lehetett ezt az évszázadnyi időt. Margit néni háztartásbeli-ként dolgozott az alsóvárosi

Tisza Lajos utcában álló házukban, s két lányát nevelte föl, akik négy unokával, ők pedig nyolc dédunokával gyarapították a családot.

A Kálvária sugárúti idősek otthonában tegnap délben dr. Ványai Éva alpolgármester, Zsótér Antal, az intézmény igazgatója, valamint a család nyolc tagja köszöntötte Margit nénit. Jó egészséget kívánunk!

Ny. P.

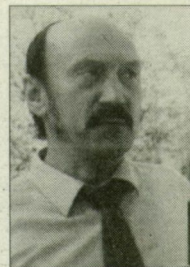
■ Egy hónap múlva, május 21-én tb-választások lesznek országsszerte. Göncz Árpád köztársasági elnök szerint a szakszervezetek a társadalom szerve, elszakíthatatlan részei, s mint ilyenek, a társadalom önvédelmi frontvonalát képezik. A társadalombiztosítási választási valamennyiünk érdekét szolgálja, ahol 600 milliárd forint sorsa dől el, amelynek a hamarosan megválasztandó tb-önkormányzatok jóvoltából mindannyian érdekeltnek kellene szolgálnia.

Tóth Levente, szabadúszó: – Nagy szükség van a választásra, mert a mostani rendszer nem megfelelő arra, hogy kellőképpen ellássa, amire igazából hivatott lenne a társadalombiztosítás. Én legjobbnak az amerikai tb-rendszer tartom, ahol minden ember maga dönti el, hogy milyen arányban fizeti a társadalombiztosítási díjakat, s ezzel arányosan kapja azután a megvásárolt szolgáltatást is. Reménykedve nézek a választás elé, bízom benne, hogy elmennek az emberek szavazni. Kicsit érdektelenek, nem igazán érzik, hogy milyen

Tb-választás – kinek az érdeke?

?

A HÉT KÉRDÉSE

Fotó: Somogyi Károlyné

fontos dologról is van szó. Azt hiszem, az átlagpolgár nem eléggé tájékozott a kérdésben.

N. Józsefné, tanár: – Tájékoztatlank az emberek tb-ügyben. Jobban kellene tudatosítani bennük, mi is a jelentősége ennek a választásnak. Úgy veszem észre, sajnos sokszor nagy az érdektelenség. Az újságok, a tévé, a rádió foglalkozik a kérdéssel, de véleményem

szerint nem eleget. Még majdnem egy hónap áll rendelkezésre, én mégis kevésnek érzem ezt az időt arra, hogy megfelelő ismereteket szerezzem az átlagember. Azt várom a választásoktól, hogy az eddigiektől eltérően, nem csak a pénzünk megy majd el, hanem az érdekeinket is megfelelően képviselik majd. Már demokráciában élünk, de az emberek

még nem mindig tudnak ezzel a demokráciával élni. Tanulni kell ezt is, s nagyon fontos volna, hogy minél nagyobb számban vegyenek részt a választáson.

Korom Árpád, munkanélküli: – Tudok a választásról, én is megkaptam az értesítőlapot. Gondot okoz számomra, hogy egyelőre nem tudom, valójában mire is fogunk majd szavazni. Szeretnék még ez ügyben május 21-éig tájékozódni. Hamarosan vállalkozásba kezdek, így természetesen engem is fokozottan érint a dolog. Egyelőre nem tudom, hogy jobb vagy rosszabb lesz-e a tb-választás után a helyzet. Mind ez majd a választás után derül ki. Szeretnék tevőlegesen is azon lenni, hogy jobb legyen. Igen fontos dologról van szó, az emberek figyelmét talán még inkább fel kellene hívni a választás jelentőségére.

P. T. P.

Önkormányzati küldöttség Toledoban

ti, tagjai pedig: Vincze Tibor képviselő, Orosz Bálint, a Városrendezési és Építésügyi Iroda vezetője és Márok Tamás újságíró.

■ Amerikai szakértő csoport ismerkedik tegnapról a szegedi universitas, illetve a résztvevő felsőoktatási intézmények életével, gazdasági és oktatási struktúrájával. Karen Spear dékán (Fort Lewis College), Jackson Newell dékán (University of Utah), Cristopher McCruden kincstárnok (Office of Finance Princeton) és Karen Maitland Schilling professzor (Miami University) dr. Csirik János rektor vendégeként a

Amerikaiak a felsőoktatásról

JATE rektori hivatalában tegnap találkozott az universitas képviselőivel és alkottak képet az egyetemi szövetség jelenéről. Az amerikai szakértők ma a szegedi Élelmiszeripari Főiskolán folytatják a munkát.

Dr. Lippai Pál
polgármester úrnak
SZEGED
Polgármesteri Hivatal

Igen tisztelt
Polgármester Úr!

Ismeretes, hogy minden becsontosodott bürokratát egyetlen rémkép üldöz egész élete folyamán. Az nevezetesen, hogy megérheti azt a szégyent, hogy esetleg ténylegesen el kell intéznie valamit végül. A nagy liberális gondolkodó Northcote Parkinson megfigyelése, hogy minden bürokrata csakis akkor fog munkához, ha a semmittevés kockázata már lényegesen meghaladja a rábízott ügygel való érdemi foglalkozását. Megjegyzem, hogy az Ön által vezetett Hivatalban az utóbbi veszély még távolról sem fenyeget.

Szeged valaha szellős, zöld város volt. Okkal büszke ápolt parkjaira, gondozott fasoraira. Sajnos ez már a múlt. Emlékét megsárgult képeslapok őrzik csupán. A kommunista virsaszt intézményesített trehányasága úgy hagyta ránk a Széchenyi teret, hogy komoly szakértők szerint már csak évei vannak hátra, a Stefánia libalegelő, az újszegedi Liget felét meg ellopták és beépítették. De hagyjuk a bűnlajstromot, ennyi is elég.

A magát liberálisnak reklámozó vezetés mindenesetre az a kemény ígérettel vette át a kormányrudat, hogy rendet csinál és nemcsak megállítja, de vissza is fordítja a zúlést.

Nem titok: saját politikai meggyőződése távol esik attól, amit Ön vall, de ezzel az ígérettel mélyen egyetérttem, mint városát szerető építész-mérnök és megvalósítását legjobb tudásom szerint segíteni törekedtem, mint a Városfejlesztési Bizottság elnöke. Annál is inkább, mert igaz hitem, hogy ilyen ügyekben semmiféle pártmegfontolásoknak nincsen helye.

Csúfosan tévedtem. Sajnos. Az Ön vezetését kizárólagosan ez érdekli. Miután az Ön ot-

Levélváltás – városunkról

romba erőszakoskodása, hogy a városfejlesztési dolgokhoz még csak nem is konyító szakértőjüket bepaszírozzák a Bizottságba, csődöt mondott és a Bizottságot sem sikerült szétverni, a „zöld ügyeket” lelkiismeret-furdalás nélkül a szögére akasztották.

Az első nagy próbatétel a Vidámpark volt. Azé a lerohadt vacaké, amit az élenjáró szovjet humoron iskolázott főelvtársak erőszakoltak bele a Ligetbe minden józan tiltakozás ellenében. Hiába pumpált bele a Tanács súlyos milliókat évről évre és tette ezt még az Ön önkormányzata is, arcpirító ócskavasteleppé lett a Város közepén.

Vélhetően emlékszik tisztelt Polgármester úr, hogy a Városfejlesztési Bizottság és magam is ismételtelen elleneztük a környezetromboló pénzfecserlést. Úgy láttuk ugyanis, hogy itt az ideje annak, hogy hozzáfogjunk a Liget helyreállításához – ahogyan ezt különben Önök is ígérték –, és ennek első lépése e romhalmaz kitelepítése lehetne.

Ámde a munka nem indult el. Elindult viszont a jogi csúres-csavarás. Egy kis csel itt, egy kis svindli ott. Kicsire nem nézünk, a nagy meg nem számolt. Csiribu-csiribá. Látsatok csodát! Megszüntetés helyett a parkot – mint hírlík – vállalkozásba adták.

Gratulálok Polgármester Úr! S ha már így alakult, szabadjon tisztelettel javasolnom, nevezzük el a Nagy Művet Szeged Napja alkalmából Lip-Pató-Pál Polgári Alternatív Ökológiai Emlékparknak. Ez már csak azért is előnyös volna, mert ha a következő választásokon a jelenlegi liberálisnak mondott – valójában inkább csak tehetőségtelen – vezetés megbukik (amit a város jövőjéért aggódva őszintén remélnem kell), legalább maradna valami méltó emlék a jelenlegi korszak után. És persze emlékeztető a jövő számára.

A Vidámpark azonban – úgy tűnik – csupán afféle apró, ámbár jellemző csínytevés.

A Városfejlesztési Bizottság vagy másfél évvel ezelőtt a legjobb helyi szakemberek bevonásával elkészítette a városi zöldterületek védelméről és fejlesztéséről szóló önkormányzati rendelet szakmai koncepcióját. Kétféle ugyanis, hogy ilyesmit a Tanácstól nem öröklöttünk. Ugyan minek is kellett volna jogszabály ahhoz a herdáláshoz? A javaslatot a Bizottság megvitatta és átadta a jogi bizottságnak, hogy öntene kerek hasú paragrafusokba, nyúlánk bekezdésekbe szépen. Ahogyan illik...

Telt múlt az idő. Hónap követett hónapot. A javaslat mintha eltűnt volna a Sikelet Hivatal torkában. Ismételt érdeklődésemre minden esetben zavart köhéscselés és brummogás volt a válasz. Így telt el egy teljes év.

Annál jobban megörültem annak, hogy Ön az április 22-i Közgyűlés elé kívánja terjeszteni a kérdést. De még ennél is inkább elképzeltem azon, hogy miként.

Nem is azon akadtam föl, hogy arra kívánja rávenni a Közgyűlést, hogy mondja ki: minden úgy van jól, ahogyan van. Nem kell tehát csinálni semmit. Végére mit is várjon az ember az Ön által vezényelt /Só/Hivatalról?

Ámde a módszer, a hazug és szemforgató érvelés elfogadhatatlan.

1) Miként lehetséges, hogy egy közgyűlési bizottság szakmai javaslatát egy álló éven keresztül tologatják az Ön igen tisztelt munkatársai az asztal egyik sarkáról a másikra anélkül, hogy megtárgyalnák, vagy egyáltalán foglalkoznának vele. Nem tudom, de el tudom képzelni ezek után, hogyan „intézik” ugyanitt az egyszerű szegedi polgár ügyeit.

2) Arcátlan az az érv, hogy azért nem kell csinálni semmit,

mert a város zöldterület ügyeit kitűnően rendezik bizonyos 1970-ből és 1976-ból származó magasabb jogszabályok. Feltehető, hogy Ön minél kitűnően képzett jogász, könnyen belátja, hogy az akkori és a mai ökológiai szemlélet között fényévnyi a különbség. Az akkori és a kíváncsok között pedig még ennél is nagyobb.

3) Ez az ostoba iromány garanciaként hivatkozik még az Országos építési szabályzatra (ami avultsága miatt a szakmán belül már rég közneveltség tárgya) és az immáron több mint húszéves Szegedi Általános rendezési Tervre. Amely fölött bizony eljárt az idő. És a rendszer is. Vagy nem éppen Ön rendelte-e el új városfejlesztési koncepció kidolgozását?

Ön tehát most arról kívánja meggyőzni a tisztelt Közgyűlést, hogy semmi tennivaló nincsen. És mindezt úgy, hogy a szóban forgó szakmai koncepciót eldugja a képviselők elől? Vagy netán elvitte a cica közben? (Igen tisztelt Zöld urak kérem figyeljenek.) Az ilyesmit szokás manapság Nagy Szívátásnak nevezni.

Igen tisztelt Polgármester Úr! Ön most két lehetőség között választ.

Az egyik az, megkísérli végigjátszani ezt a komédiát és politikai Paprika Jancsiként beáll éltrombitásnak abba a bandába, amely legszívesebben még most is a Komó-Csinnadrattát fújja és amelyik egyszer már lezúllasztotta ezt a város.

A másik az, hogy látványosan a papírkosárba dobja az előterjesztést. Füllentheti például azt, hogy soha se maradt ideje bokros teendő miatt elolvasni a közgyűlési előterjesztéseket. Ezért kerülhetett az irat a tisztelt képviselők kezébe. Szégyen a futás, de hasznos és hallottam már ennél jóval nagyobb lödításokat igen neves liberál politikusok szájából.

A hivatalát pedig meg kel-

lene győzze arról, hogy vége a vakaródzásnak. Meglehet, szégyennek tartják, ámde itt mégiscsak dolgozni kell. Már annak ugye, aki maradni akar. Például az elkészült szakmai koncepció alapján ki kell dolgozni Szeged Megyei Város rendelettervezetét a Zöld és Parkterületek védelméről és fejlesztéséről. Legyünk nagyvonalúak. Mondjuk két (kettő) hónap alatt.

Igen tisztelt Polgármester Úr! Én az utóbbi megoldást ajánlanám. Nincsen ugyanis olyan bejárattott ügyvédi sváda, amivel az elsőt ki lehetne dumálni. Ha jönnek a választások...

Tisztelettel:
Borvendég Béla
önkormányzati képviselő
Szeged, 1993. ápr. 18.

Borvendég Bélának
Szeged

Kedves Béla!

Amilyen érdeklődéssel figyelem publicisztikai tevékenységét újabb és újabb eredményeit, olyan sajnálattal tapasztalom, hogy az önkormányzat munkájában alig vesz részt. Elegáns kívülállóként persze könnyű bölcselkedni. Nem hiszem azonban, hogy tisztességes dolog megpróbálkozni a közvéleménnyel elhitetni, hogy neked, mint a városfejlesztéssel és üzemeléssel foglalkozó bizottság elnökének semmi közöd az ilyen területeken meghozott döntésekhez, azok tőled függetlenül, sőt akaratod ellenére születnek.

Éppen ellenkezőleg, azért ragaszkodtál az MDF frakcióval együtt körömszakadtáig ezen „stratégiai tervezés bizottsága” elnökségéhez, hogy a város mai és jövőbeni képét meghatározó döntések kialakításában elsődleges szereped legyen. (Két és fél év után sajnos most már azt látom, hogy a döntések elhalasztásáról és megakadályozásáról van tulajdonképpen szó.)

A közgyűlés sajnálatos téve-

lése győzze arról, hogy vége a vakaródzásnak. Meglehet, szégyennek tartják, ámde itt mégiscsak dolgozni kell. Már annak ugye, aki maradni akar. Például az elkészült szakmai koncepció alapján ki kell dolgozni Szeged Megyei Város rendelettervezetét a Zöld és Parkterületek védelméről és fejlesztéséről. Legyünk nagyvonalúak. Mondjuk két (kettő) hónap alatt.

Igen tisztelt Polgármester Úr! Én az utóbbi megoldást ajánlanám. Nincsen ugyanis olyan bejárattott ügyvédi sváda, amivel az elsőt ki lehetne dumálni. Ha jönnek a választások...

Tisztelettel:
Borvendég Béla
önkormányzati képviselő
Szeged, 1993. ápr. 18.

Borvendég Bélának
Szeged

Kedves Béla!

Amilyen érdeklődéssel figyelem publicisztikai tevékenységét újabb és újabb eredményeit, olyan sajnálattal tapasztalom, hogy az önkormányzat munkájában alig vesz részt. Elegáns kívülállóként persze könnyű bölcselkedni. Nem hiszem azonban, hogy tisztességes dolog megpróbálkozni a közvéleménnyel elhitetni, hogy neked, mint a városfejlesztéssel és üzemeléssel foglalkozó bizottság elnökének semmi közöd az ilyen területeken meghozott döntésekhez, azok tőled függetlenül, sőt akaratod ellenére születnek.

Éppen ellenkezőleg, azért ragaszkodtál az MDF frakcióval együtt körömszakadtáig ezen „stratégiai tervezés bizottsága” elnökségéhez, hogy a város mai és jövőbeni képét meghatározó döntések kialakításában elsődleges szereped legyen. (Két és fél év után sajnos most már azt látom, hogy a döntések elhalasztásáról és megakadályozásáról van tulajdonképpen szó.)

A közgyűlés sajnálatos téve-

lése győzze arról, hogy vége a vakaródzásnak. Meglehet, szégyennek tartják, ámde itt mégiscsak dolgozni kell. Már annak ugye, aki maradni akar. Például az elkészült szakmai koncepció alapján ki kell dolgozni Szeged Megyei Város rendelettervezetét a Zöld és Parkterületek védelméről és fejlesztéséről. Legyünk nagyvonalúak. Mondjuk két (kettő) hónap alatt.